

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Csp/111/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817206828
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7817206828.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava samosudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s. so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovaným 1./ A. K., E.. XX.XX.XXXX, I. C. XXXX/XX, XXX XX X. a 2./ D. M.F., E.. XX.XX.XXXX, I. Š. XXX/XX, XXX XX X., zast. JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom so sídlom Čučmianska dlhá 21, 048 01Rožňava, o zaplatenie 3.965,01 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaným 1./ a 2./ p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaných k zaplateniu 3.965,01 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy tohto konania.

2. Okresný súd Rožňava rozsudkom č. k.: 5Csp/111/2017 - 189 zo 19.11.2018 (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 3.965,01 Eur, úroky vo výške 202,35 Eur, úroky vo výške 2.361,83 Eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny zo sumy 3.965,01 Eur vo výške 15,9 % ročne od 16.05.2017 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 3.965,01 Eur od 16.05.2017 do zaplatenia s tým, že súd žalovanému povolil splatiť tieto sumy v mesačných splátkach po 30,00 Eur a žalovanej v mesačných splátkach po 30,00 Eur, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkami straty výhody splátok. (výrok I.), súd ďalej zaviazal žalovaných nahradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.).

3. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná v 2./ rade z odvolacích dôvodov podľa § podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k.: 11Co/69/2019 - 257 zo 17.12.2019, zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Súd prvej inštancie, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý je pre neho záväzný, doplnil dokazovanie v naznačenom smere, t.j. o nesprávne právne posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a opätovne posúdil nárok žalobcu v rozsahu, v ktorom bol rozsudok zrušený a zároveň sa vysporiadal s námietkami žalovanej v 2./ rade, ktoré uviedla vo svojom odvolaní.

5. Súd prvej inštancie po zrušení Krajským súdom vo veci doručil rozhodnutie obom sporovým stranám.

6. V dôsledku nemožnosti doručiť žalovanému v 1./ rade uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 11Co/69/2019 - 257 zo dňa 17.12.2019 súd zistil, že žalovaný v 1./ rade zomrel dňa 30.01.2019. Dedičské konanie pod sp. zn. 3D/33/2019, Dnot 57/2019 bolo právoplatne skončené dňa 23.10.2019. Z uznesenia sp. zn. 3D/33/2019, Dnot 57/2019 zo dňa 23.10.2019 súd za dediča po poručiteľovi O. K. označil A. K., E.. XX.XX.XXXX, I. C. Č.. XXXX/XX, XXX XX X.. Následne uznesením č. k. 5Csp/111/2017 - 279 zo dňa 11.03.2020 súd rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom žalovaného v 1./ rade - A. K., E.. XX.XX.XXXX, I. C. Č.. XXXX/XX, XXX XX X.. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2020.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavili žalobca a jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní písomne ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 03.05.2020. Rovnako sa nedostavila žalovaná v 2./ rade, ktorej predvolanie bolo riadne doručené. Jej neprítomnosť ospravedlnil prítomný právny zástupca. Súd preto v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej v 2. rade/.

8. Žalovaný v 1./ rade na pojednávaní uviedol, že súhlasí s uznesením Krajského súdu v Košiciach a stotožňuje sa s jeho právnym názorom a nesúhlasí so splácaním predmetného dlhu.

9. Právny zástupca žalovanej v 1./ rade na pojednávaní uviedol, že sa stotožňuje so skutočnosťami uvedenými v uznesení Krajského súdu v Košiciach, v ktorom sa vysporiadal so všetkými uvedenými námietkami. Zároveň v celom rozsahu odkázal na odôvodnenie tohto rozhodnutia, ktorým bol zrušený rozsudok prvej inštancie a na základe toho navrhol žalobu zamietnuť a rozhodnúť o náhrade trov konania 100 %.

10. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 29.11.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Poštová banka, a.s., v právnom postavení veriteľa a žalovanými v právnom postavení dlžníka uzavretá zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXX, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky o Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol právnemu predchodcovi žalovaného v 1. rade poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške 4.100,00 Eur. Žalovaná v druhom rade vystupovala ako spoludlžník. Žalovaní sa podľa zmluvy zaviazali vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v 72 pravidelných mesačných splátkach ku 10. dňu toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom december 2013 vo výške 92,95 Eur, konečná splatnosť úveru bola 10. novembra 2019, úroková sadzba bola dohodnutá 15,90 % ročne, RPMN 18,60 % a priemerná RPMN 19,35 % s tým, že celková výška nákladov činila sumu 2.315,82 Eur a že k úveru bol dohodnutý základný súbor poistenia. Žalovaná v 2./ rade vystupovala ako spoludlžníka. Žalovaní svoj záväzok splnili do 15.05.2017 len čiastočne v sume 134,99 Eur. V zmysle obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalobca pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 30.6.2014 listom zo dňa 30.6.2014 - Výzva na úhradu dlžnej sumy. Výzva bola adresovaná právnemu predchodcovi žalovaného v 1. rade Jozefovi Vojtkovskému. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplatil dlžnú pohľadávku.

11. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len "ObZ"), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

15. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 a 9 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré podľa písm. a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemožno odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemožno vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 56 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa ust. § 525 ods. 1 a 2 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

20. Podľa ust. § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

21. Podľa ust. § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len ako „ZoSÚ“). Tento zákon v § 1 ods. 1 upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

23. V ust. § 1 ods. 2 ZoSÚ, definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

25. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 2 písm. h) ZoSÚ, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

31. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe

vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Medzi stranami nebolo sporné, že v danom prípade išlo o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných zákonných ustanovení, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ - fyzická osoba, pričom v konaní nebolo preukázané, že by zmluvu uzatváral za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Zároveň išlo o poskytnutie spotrebiteľského úveru v zmysle ZoSÚ. Súd preto na právny vzťah medzi sporovými stranami aplikoval nielen ustanovenia Obchodného zákonníka (zmluva o úvere ako absolútny obchodnoprávny vzťah), ale aj Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.), tiež ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

33. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. „formulačné zmluvy“). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnosť v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vyčádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar konať profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

34. Súd sa primárne zaoberal aktívnou legitimáciou žalobcu tak, ako to konštatoval aj odvolací súd. Žalobca doposiaľ nepreukázal, že by jeho právny predchodca, Poštová banka, a.s., zaslal žalovanej v 2./rade výzvu na splatenie dlhu, s ktorým bola v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Tunajší súd uznesením zo 16.11.2017, sp. zn. 5Csp/111/2017-70 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s. vstúpi do konania žalobca BENCONT COLLECTION, a.s.. Dôvodom tohto rozhodnutia súdu bol návrh pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s., súhlas nastupujúceho žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s. a predloženie zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitimácie súdu predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ, bez dôkazu o jeho doručovaní žalovanému. Súdu je známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Súd je toho názoru, že postúpenie pohľadávky je právnym úkonom odporujúcim zákonu, a tým absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Ako už súd uviedol, ide o analogickú úpravu, ako je úprava § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vzťahu ku ktorej Najvyšší súd SR napr. v rozhodnutí zo dňa 28.03.2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017 už uzavrel, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Vzhľadom na uvedené je pritom podľa názoru súdu neprípustné, aby v spotrebiteľskom vzťahu aj vzhľadom na vnútroštátnu normatívnu právnu úpravu ochrany spotrebiteľa (okrem iného pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, § 53 ods. 1 až 3 a 5 OZ) ako aj európsky systém ochrany spotrebiteľov boli tieto záväzné pravidlá a zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podniku akokoľvek obchádzané, napríklad prostredníctvom podnikmi pred formulovaných zmluvných ustanovení vrátane Všeobecných podmienok, ktoré by im umožňovali aby ich pohľadávky, ktoré majú voči účastníkom postupovali na iné subjekty (postupníkov). Z ust. §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu len tú časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní aspoň 90 dní a banka ho na jeho splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka

banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. §525 ods. 1 OZ. Z predložených dôkazov vyplýva, že právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu splatnú pohľadávku bez predchádzajúcej písomnej výzvy, doručenej žalovaným v prvom a druhom rade, čím došlo k porušeniu ust. §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Pokiaľ ide o následky tohto porušenia, súd odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017. Najvyšší súd SR obdobne konštatoval v rozsudku sp. zn. 1 Cdo 147/2017, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., že postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. Na rozpor postúpenia pohľadávky s §525 OZ, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Žalobca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak povinný dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postúpniaka. Zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka právneho predchodcu žalobcu postúpená naňho, boli tieto podmienky postúpenia splnené. Žalobca v spore preukázal splnenie požiadavky 90 dňového omeškania, avšak žiadnym dôkazom nepreukázal, že žalovaná v druhom rade bola písomne vyzvaná bankou na splnenie svojho záväzku zo zmluvy o úvere. Žalobca spolu so žalobou predložil výzvu na splnenie dlhu zo dňa 30.6.2014, ktorou pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 30.6.2014. Výzva bola adresovaná právnenému predchodcovi žalovaného v prvom rade. Žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal doručenie tejto výzvy právnenému predchodcovi žalovaného v prvom rade, a rovnako tak ani žalovanej v druhom rade, ako spoludlžníčke. Z predloženej výzvy ani nevyplýva, že by bola žalovanej v druhom rade vôbec adresovaná. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nepreukázal, že pohľadávka banky voči žalovaným v prvom a druhom rade bola spôsobilá na postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.

35. S poukazom na vyššie uvedené v danom prípade dôvodom, pre ktorý žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovievané je to, že žalobca nepreukázal zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky. Z uvedených dôvodov súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

36. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú vsietky preukázane, odvodnene a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

37. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Podľa § 257 CSP, výnimocne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

40. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

41. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

42. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení § 396 ods. 1 a 3 CSP tak, že náhrada trov konania bola žalovaným priznaná v celom rozsahu, nakoľko boli úspešní v prvostupňovom konaní a rovnako tak aj v odvolacom. Súd nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.